

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

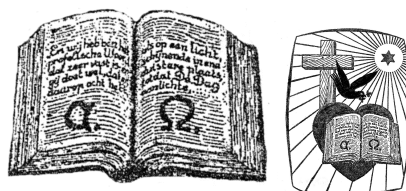
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om ge-opende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal door-dringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4 “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

Laten we opslaan **Joh. 14:15-17** en hier lezen we, dat de Heer Jezus tot Zijn discipelen zegt: **“Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn”.**

We willen stilstaan bij het heerlijke ambt van de Heilige Geest, het ambt van Trooster. De Heilige Geest heeft een grote verscheidenheid van werkingen. We weten uit de Schriften, dat Hij allereerst is gekomen om de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. (**Joh. 16:8**) Het is de Heilige Geest, die ook geroepen dienstknechten van God zalft en hen uitzendt om in Zijn kracht het Evangelie van de Heer Jezus zijn kruisdood en opstanding te verkondigen.

Het is ook de Heilige Geest, die door middel van dit Evangelie werkt en klopt aan het hart van de zondaar en die ook, als de zondaar zijn hart opent voor het Woord van de Heer Jezus en die gekruisigd, ook het geloof in het hart inwerkt. Ook openbaart de Heilige Geest aan de zondaar de genade Gods, die door de Heer Jezus aan hem/haar geschonken is.

Maar de Heilige Geest is het ook, die dan het leven van de Heer Jezus overplant in de zondaar, die tot volkomen overgave van hart en leven is gekomen en zich dagelijks laat reinigen in Zijn dierbaar bloed; dan is het de Heilige Geest, die de zondaar daardoor tot wedergeboorte gebracht heeft en dus tot een nieuwe schepping gemaakt heeft.

Het is wederom de Heilige Geest, die al de gelovigen in de Heer Jezus, de Nieuw Testamentische gelovigen, samen tot één lichaam gedoopt heeft, zodat zij met elkaar het Lichaam van de Heer Jezus vormen, de Gemeente Gods.

Het is de Heilige Geest ook, die een veelvoud van gaven, bedieningen en krachten uitdeelt in de Gemeente en aan ieder lid, naar dat God hem toebedeelt. Ook stelt de Heilige Geest in de Gemeente bijzondere ambten aan.

Wat een veelzijdige werking heeft de Heilige Geest! Dank God, dat de Heilige Geest ons ook toebereidt voor de wederkomst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente.

Maar we willen nu in het bijzonder stilstaan bij een bepaalde zijde van de werkingen van de Heilige Geest, die niet dikwijls genoemd wordt; n.l. dat Hij de Trooster is. De Heer Jezus zegt in **Joh. 14:16-17a** **“Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der Waarheid”.** De Heer Jezus spreekt hier voor de eerste maal over de komst van de Heilige Geest en Hij kondigt Hem aan als de Trooster.

Pas daarna spreekt Hij over Zijn veelzijdige andere werkingen. Dat de Heer Jezus begint met de Heilige Geest de Trooster te noemen, moet ons wel wat te zeggen hebben, maar helaas hebben we Hem dikwijls te weinig als Trooster gezien en misschien bewust ervaren.

Om de heerlijkheid van der werking van de Heilige Geest beter te verstaan, dienen we eerst dat woord **“Trooster”** nader te bekijken. In onze Bijbel vinden we het woord **“Trooster”** staan; maar in de grondtekst, in het Grieks, staat het woord **“Paracleet”** en dat zegt veel meer dan enkel **“Trooster”**. Dat woord **“Paracleet”** heeft verschillende betekenissen, o.a. **“Helper”**.

En een goede **“Helper”** is meteen een **“Trooster”**. Ook zouden we dat woord **“Paracleet”** kunnen vertalen met **“advocaat”**. We weten, als iemand een moeilijke zaak heeft en het een rechtsgeding wordt, hij een advocaat nodig heeft, een pleitbezorger. We kunnen het ook vertalen als **“Raadsman”**, want een goede advocaat zal ook een goede raadsman moeten zijn.

Letterlijk betekent een **“Paracleet”** een bijgeroepene. Hier gaan we al iets meer zien, wat de Heer bedoelt als Hij zegt: **“Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven”**. Let u vooral op dat woordje **“andere Trooster”**. Zolang de Heer Jezus bij hen was, was Hij de Trooster, hun Helper in alles. Hij was hun Leidsman, die hen leidde naar de raad van God.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

Maar Hij zou weggaan, want Hij zou naar de Vader gaan en nu weet de Heer, dat Zijn kinderen, die hier in deze wereld blijven, als eerste nodig hebben, een **“Paracleet”**, een **“Helper”**, een **“Trooster”** en een **“Raadsman”**, een **“Pleitbezorger”**.

Want God en de Heer Jezus weten, dat wij vlees en bloed zijn en dat wij zwakke mensen zijn. Daarbij komt nog, dat wij hier staan in een vijandige wereld, die geheel in het boze ligt en die het terrein is van de vorst der duisternis met zijn boze geesten en dat we hier vreemdelingen en bijwoners zijn, die voortdurend aangerand en aangevallen worden, door die machten der duisternis.

Want we weten, dat als we gekozen hebben voor de Heer Jezus en we de Zijnen zijn, dat de wereld ons dan eigenlijk niet meer duldt. En vooral satan, die de Heer Jezus Zelf niet meer kan bereiken, zal daarom Gods kinderen aanvallen. Er staat immers geschreven in **Ef. 6:12** **“want we hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”**.

Dank God, dat Hij ons daarvoor een wonderlijke wapenrusting heeft gegeven in de Heer Jezus; o.a. het schild van het geloof, het pantser der gerechtigheid, de helm van de hoop, het zwaard van de geest enz..

Maar we zijn toch ook vlees en bloed, zwakke mensenkinderen; daarom weet God de Vader, wat Zijn kinderen van node hebben. Om die reden zegt de Heer: **“Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid”**.

Die Trooster blijft zo lang bij ons, dat het zal zijn al de dagen, zolang we hier nog vertoeven, totdat de Heer Jezus komt en tot aan de voleinding der wereld, hoewel we dan Hem niet meer als de Trooster nodig hebben, omdat we dan bij de Heer zijn, waar God Zelf onze vertroosting is.

Dank God, dat de Heer ons de Heilige Geest in de eerste plaats als **“Paracleet”** heeft gegeven. Want dit hebben al Gods kinderen zo nodig; ook de Heer Jezus had Hem nodig, toen Hij hier op aarde rondwandelde in het vernederde lichaam, voordat Hij het grote werk Gods voor ons allen volbracht had, door voor ons te sterven en Zijn bloed te geven op het kruis als losprijs en voor ons op te staan uit de doden, om ons zo tot nieuwe schepselen te doen verrijzen.

Toen de Heer Jezus hier op aarde was, was Hij niet alleen Gods Zoon, maar was Hij ook volkomen mens en als Mensenzoon was Hij aan ons gelijk geworden en kende ook de beproeving en de verzoeking, al lagen die op een hoger vlak dan voor ons.

Zijn beproeving en verzoeking was niet, dat Hij in zonde zou vallen, maar de satan kwam juist op Hem af om Hem te verzoeken op dat hogere niveau, door Hem a.h.w. te verleiden om een moment Zijn macht als eeuwige God aan te wenden tijdens zijn “mens zijn”.

Hij is in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht geweest, zegt het Schriftwoord; Hij kende honger, dorst, koude, Hij kende de hitte van de dag, vermoeidheid; alles heeft Hij gekend, maar vooral smaadheid, vervolging en verdrukking. Maar ook werd Hij tijdens Zijn dagen in het vlees, vertroost door God, door de Heilige Geest.

Ook werden de apostelen vertroost. In **2 Cor. 1:3-4a** vinden we staan: **“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk”**.

Paulus en de zijnen hadden bovenmenselijke druk te doorstaan in de dagen, toen zij te Efeze en ook in Galatië waren, waar hij doortrok om daar de Gemeenten te grondvesten. Maar dan schrijft hij die brief aan de Corinthiërs en dan zegt hij in **2 Cor. 1:3b-4** **“de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat we hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden”**. Wat wonderbaar!

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

Het had een dubbele werking, zij werden niet alleen in de eerste plaats zelf vertroost, zodat zij niet moedeloos werden en die benauwdheden konden doorstaan, maar zij konden daardoor ook de anderen vertroosten om te volharden tot het einde. Kent u dat leven?

Er zijn kinderen Gods, die bijzondere zware beproevingen of zware ziekten hebben doorgemaakt en toen zij bij de Heer daarmee schuilden, hebben zij gesmaakt, hoe de Heer hen in dit alles op bijzondere wijze vertroostte en hen er door hielp. Nu kunnen zij zo heel goed de anderen vertroosten, die in dezelfde omstandigheden komen. Is dat niet heerlijk?

Ziet u, God weet, wat we nodig hebben. Is het lijden overvloedig, dan zal God daarin Zijn kind helpen en dan valt ook de vertroosting overvloedig ons ten deel. Maar de Heilige Geest heeft een instrument nodig, een kanaal, waardoor Hij vertroosten kan.

Nu vinden we in de Schrift twee soorten instrumenten: het eerste is: de Schriften zelf. In **Rom. 15** lezen we, dat de Heilige Geest Zich altijd bedient van het Woord van God. Want het Woord van God en Gods Geest zijn één. De Geest gaat nooit buiten het Woord om, maar werkt altijd door het Woord.

Daarom lezen we dan ook in Rom.15:4-5 “Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden. De God nu der volharding en der vertroosting geve u eensgezind van hetzelfde gevoelen te zijn naar (het voorbeeld van) Christus Jezus”.

Dus het Woord van God is in de allereerste plaats tot ons onderricht geschreven. De Schriften zijn het alleen, die ons wijs kunnen maken en het zijn de Schriften, die ons ook de Heer Jezus, de Christus verkondigen, zodat wij Hem leren kennen. Want buiten de Schriften om, hebben we geen betrouwbare bronnen over de Heer Jezus. Niemand van ons zou werkelijk de Heer Jezus kennen zonder de Schriften. De Schriften openbaren Hem; het is immers de Christus der Schriften.

Er werd ook geschreven, opdat we in de weg der volharding de hoop zouden vasthouden. De Schriften leren ons niet alleen de Heer Jezus kennen, maar wijzen ons ook de weg, die we te gaan hebben; en dat is ook een weg van volharding, de weg van het kruis en door het kruis tot de heerlijkheid.

Diezelfde Schriften leren ons ook duidelijk, dat het geen makkelijke weg is; dat het een smalle weg achter de Heer Jezus aan is en dat het ook een volharden is tot het einde. Het is een weg van dagelijks je kruis op je nemen en jezelf verloochenen; want als we de Heer Jezus navolgen, dan betekent dat toch immers, ik leef niet meer, maar de Heer Jezus leeft in mij.

Het is de weg van zelfverloochening, die de kruisweg is. Maar toch ook de weg der heerlijkheid, omdat diezelfde Schriften ook de vertroosting zijn in de weg der volharding om de hoop vast te houden. Die blijde hoop, die ons zegt: *“Jezus komt en Hij komt spoedig”*.

Daardoor worden we ook klaar gemaakt voor de heerlijkheid bij Hem. Het is in de weg der volharding en der vertroosting, dat we kunnen gaan. We hebben zo net al gehoord, als het lijden veel en moeilijk wordt, dan zal ons ook naar die mate overvloedig vertroosting ten deel vallen. Zo kunnen we volhouden en volharden in deze weg en de hoop blijven vasthouden.

Hebben we dat niet al ervaren, dat de Heilige Geest in bepaalde moeilijke uren of ogenblikken van eenzaamheid, droefheid en ziekte tot ons met een Woord kwam en dat we door dat Woord bijzonder vertroost en bemoedigd werden?

Als we het nodig hebben, dan komt altijd Gods Geest en geeft ons dikwijls een bijzonder Woord in ons hart, of laat het ons lezen uit de Schrift, dat ons direct aanspreekt. Het gebeurt soms ook wel eens, dat Hij op een gegeven ogenblik een lied in het hart geeft en dan kom je tot de wonderlijke ontdekking dat je de woorden er van precies nodig had. Wonderbaar spreekt Gods Geest door Woord en lied in de weg der vertroosting der Schriften.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

Maar de Heilige Geest wil Zich ook nog bedienen van een tweede soort instrument. We lezen in **1 Kor. 12:28** *“En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, enz”.*

We lezen hier, hoe Hij sommigen aanstelt, die God daartoe roept, dus enkelen en niet allen, die door de Heilige Geest gezalfd en bekwaam gemaakt worden. Maar het ambt van Trooster is een wonderbaar ambt en de Heilige Geest wil daar al Gods kinderen voor gebruiken en in dit geval niet sommigen.

Sommigen dus tot apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, maar Hij wil allen gebruiken voor het ambt van trooster. Want dit is de wil van God in Christus Jezus; we zijn immers leden van elkaar, leden van één Lichaam en als er één lid lijdt, lijden alle leden mee. Hoe kan dat?

Dat kan alleen, als we ons laten gebruiken door de Heilige Geest; en dan zullen ook, als één lid eer ontvangt, alle leden verblijd zijn. Als in ons Lichaam één lid gewond raakt of ziek is, dan is het hele lichaam ziek en zullen de andere leden zich inspannen en hun eigen krachten verdubbelen a.h.w. opdat het zieke lid weer gezond zal worden.

Dus zonder uitzondering moeten alle leden elkanders lasten dragen, elkaar lief hebben, elkaar tot raadsman zijn, elkaar tot helper zijn, paracleet zijn, die je erbij kunt roepen. Maar wat is het heerlijk, als men in een gemeenschap is, dat men zich kan verlaten op de medebroeders en zusters, als er nood is.

Niet om hen zonder meer op de hoogte te stellen, maar hen er bij roepen als helper, als pleitbezorger, vertrooster; want dat wil de Heilige Geest, omdat Hij in het lichaam, de Gemeente woont en Zijn ambt over heel dat lichaam wil uitoefenen zonder onderscheid.

Nu vinden we in de Schrift zo'n heerlijk voorbeeld van een kind van God, dat zich door de Heilige Geest liet gebruiken, opdat de Heilige Geest dat ambt van trooster door hem kon uitoefenen en hij weer voor ons tot een voorbeeld gesteld kon worden.

We vinden hem het eerste genoemd in **Hand. 4:36-37** *“En Jozef, die van de apostelen de bijnaam Barnabas gekregen had – wat betekent: zoon der vertroosting –, een Leviet, uit Cyprus afkomstig, die eigenaar was van een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten der apostelen”.*

Deze broeder in de Heer Jezus heette Jozef, maar we lezen, dat de apostelen, geïnspireerd door de Heilige Geest, hem de bijnaam Barnabas gaven, opdat de Heilige Geest hem het ambt van vertroosting kon geven, daar hij zijn hart en leven openstelde voor al de broeders en zusters.

Die naam heeft hij ook behouden, want nergens komt hij meer voor in de Schrift onder de naam Jozef. Wat heeft de Gemeente van de Heer Jezus ook vandaag zulke Barnabassen hard nodig! De Gemeente heeft het altijd nodig gehad om vertroost te kunnen worden door de Heilige Geest, maar we leven nu in de eindtijd, in een tijd van grote verwarring en dat er een groot verval komt.

Gods volk is nog maar een kleine kudde gebleven en zijn verstrooid, want er zijn maar weinig goede plaatselijke Gemeenten, waar Gods kinderen hun tehuis kunnen hebben, waar zij werkelijk door de Heilige Geest onderricht kunnen worden, waar gezalfde dienstknechten zijn om hen op te bouwen in het allerheiligst geloof en om toegerust te worden tot dienstbetoon en om klaar gemaakt te worden voor de wederkomst van de Heer Jezus.

De kracht van de Geest is geweken uit het midden van de Gemeente door verscheurdheid en verdeeldheid, door de vele valse dwaalleringen in deze tijd, waarvan veel moeite, strijd en eenzaamheid de gevolgen zijn.

Daarom hebben Gods kinderen in deze dagen niet alleen gezalfde dienstknechten nodig, gezalfde apostelen, profeten, leraars, herders en evangelisten, maar de Gemeente heeft ook nodig zonen en dochters der vertroosting en de Heilige Geest zoekt hen met begeren onder God kinderen, om dat verdeelde en zwakke kudde, die verstrooiden en die eenzamen te kunnen opzoeken en vertroostend

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

helpen met raad en daad. Hoe werd Jozef een zoon der vertroosting? Daaruit kunnen we onze lering putten. Want de Heilige Geest begeert en verlangt het te geven, maar Gods kinderen moeten zich daarvoor openstellen om het te willen ontvangen. Hoe begon Jozef zijn loopbaan als zoon der vertroosting?

In **Hand. 4:37** staat: *“een Leviet, uit Cyprus afkomstig, die eigenaar was van een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten der apostelen”*. Al de gaven dus, die hij van God had ontvangen, bracht hij aan de voeten van de apostelen. Het is onverschillig of het materiële dingen zijn of geestelijke dingen, het zijn allemaal gaven, die we tenslotte van God hebben ontvangen.

Maar wat ging Barnabas er mee doen? Wat hij had, stelde hij ten dienste van zijn mede broeders en zusters, want in die Gemeente waren sommigen heel arm en hadden nood en zo werd hij een zoon der vertroosting. Zijn we bereid om de gaven en talenten, de krachten, die God ons gegeven heeft in dienst te stellen van onze mede broeders en zusters, die dat nodig hebben? Dan kunnen we door de Heilige Geest een zoon of dochter der vertroosting gaan worden.

Wat gaan we nu verder zien van deze Barnabas? Hij komt in de Schrift niet veel voor, slechts op een enkele plaats, maar dat is juist genoeg. Wat leren we hier meteen weer uit? Dat de ware zonen en dochters der vertroosting, die door de Heilige Geest geleid en gebruikt worden niet op de voorgrond treden, maar op de achtergrond blijven. Zo vinden we Barnabas alleen daar, waar God zelf hem plaatst en dan is hij ook een wonderbare vertrooster, helper en raadsman.

We hebben tot **Hand. 9** weinig van hem gehoord. Hij werd zelfs in **Handelingen 6** niet gekozen tot diaken. En wat vinden we in **Hand. 9**? U kent de geschiedenis van Saulus, die eerst de Gemeente ten bloede toe vervolgde en ook een welgevallen had gehad in de steniging van Stefanus. Dan reist Saulus daarna met volmacht van het Sanhedrin naar Damascus en onderweg verschijnt de Heer Jezus hem uit de hemel en wordt Saulus opnieuw geboren en wordt later Paulus genoemd.

In Damascus wordt hij gedoopt en ontvangt daar de Heilige Geest; hij wordt opgenomen in een kleine kring van gelovigen en gaat direct getuigen van de Heer Jezus, de Christus der Schriften. Maar dat brengt eerst een geweldige verwarring, want die Saulus, die gekomen was om Christenen gevangen te nemen, gaat nu zelf getuigen van Christus en daarom staat men hem naar het leven en zo vlucht hij uit Damascus, doordat men hem in een mand over de muur laat zakken.

Maar waar moet hij naar toe? Het enige is: naar de Gemeente Gods in Jeruzalem. Want Saulus kan niet alleen blijven, bij de Joden kan hij zich niet meer aansluiten, want die zoeken hem om te doden. Zo komt hij in Jeruzalem, maar die gemeenschap van Christenen wil niets met hem te maken hebben, want zij vrezen hem.

Hij was het immers, die de Gemeente vervolgde en overleverde. Dan staat daar Saulus, uitgeworpen door het Jodendom en niet toegelaten bij de Gemeente. Maar prijst God, dan kan de Heilige Geest, de paracleet, de raadsman, de pleitbezorger komen, want die heeft een instrument, n.l. Barnabas, de zoon der vertroosting.

Hoort u maar in **Hand. 9:26-27a** *“En te Jeruzalem aangekomen, trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was. Maar Barnabas trok zich zijner lot aan en bracht hem bij de apostelen”*.

Want hoe wonderbaar was het raadsplan en voornemen Gods om door de Heilige Geest van die Paulus, de grote heiden apostel te maken. Maar denk u eens in, hoe het gegaan zou zijn, als de Heilige Geest daar niet een Barnabas had gehad.

Misschien was hij vroegtijdig omgekomen. Daarom zien we hier, dat het ambt van vertroosting zo belangrijk is, dat de Heer Jezus, als Hij spreekt over de komst van de Heilige Geest, als eerste Hem Trooster noemt. Een zoon of dochter der vertroosting te zijn, kan wel eens belangrijker zijn dan apostel, een profeet, leraar, herder of een evangelist. Want daardoor wordt de kudde bijeengebracht en gehouden en kan de ontmoedigde, vertroost en versterkt worden.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

Vers 27 van Hand. 9 zegt: **“Maar Barnabas trok zich zijner lot aan”**. We hebben eerst gezien, hoe we onze gaven ten dienste moeten stellen van onze broeders en zusters en dan ook een open en groot hart hebben voor hen.

Barnabas had zo'n groot hart, een liefdevol hart, om die wat eenzaam was en wat versterkt en vertroost moest worden, zich aantrok. Zo bracht hij Saulus naar de apostelen en vertelde hen, hoe hij onderweg de Heer had gezien. Barnabas werd Saulus pleitbezorger bij de apostelen. Wat een voornaam ambt!

Want de gezalfde apostelen vol van de Heilige Geest, hadden niet eens in de gaten, dat Saulus een echt kind van God geworden was, daarom schuwden zij hem. Maar de Heilige Geest kon als de Trooster, die zoon der vertroosting er voor gebruiken, om de apostelen het klare licht te schenken.

Dan staat er in **vers 28-29a** **“En hij bleef met hen ingaan en uitgaan te Jeruzalem en vrijmoedig optreden in de Naam des Heren”**. Deze ontmoedigde Paulus werd daardoor weer bemoedigd en kon met volle moed weer een getuige van de Heer Jezus zijn.

Nu vinden we in **Hand. 11**, hoe een schare van gelovigen is ontstaan in Antiochië. Dat was niet het werk van een apostel of van een evangelist, maar die schare was alleen ontstaan op het getuigenis van gewone kinderen Gods, niet van een ambtsdrager.

Dan lezen we in **Hand. 11:22** **“En het bericht daarvan kwam de gemeente van Jeruzalem ter ore en zij vaardigden Barnabas af naar Antiochië”**. Een betere hadden zij niet kunnen kiezen.

Er moest ook wel een leraar komen en een apostel en die zijn er ook gekomen, maar eerst kwam daar de trooster, om deze Gemeente eerst te bemoedigen, daar het nog allemaal jonge, zwakke kinderen in het geloof waren uit de heiden wereld en misschien ook enkelen uit Israël.

In **vers 23** staat: **“Toen deze (Barnabas) aankwam en de genade Gods zag, verheugde hij zich”**. Dat is echt de zoon der vertroosting, die blij is met de blijden en weent met de wenenden. Hij verheugde zich en wekte allen op om naar het voornemen van hun hart de Heer trouw te blijven; want hij was een goed man, vol van de Heilige Geest en van geloof.

En een brede schare werd door de Heer toegevoegd. Wat heerlijk, dat door zo'n getuigenis een opwekking ontstond. Velen denken, een opwekking moet door predikers komen, die veel reclame maken, door een campagne te houden. Kan dat een opwekking brengen?

Neen, alleen toen de zoon der vertroosting kwam, ontstond er een opwekking, omdat de Heilige Geest door hem die genade en die liefde van God kon gaan openbaren. Zo komt er een opwekking.

Nu **vers 25**: **“En hij vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken”**. Wij zouden zeggen: “hij heeft hen daar bemoedigd, vertroost, versterkt en velen toegevoegd, nu kan hij daar ook prachtig de herder en leraar gaan worden, want dat was hij ook. Dan lezen we in **Hand. 13:1**, waar staat, dat hij een leraar was en even verder in **vers 2** werd hij ook apostel.

Maar hij was, voordat hij leraar werd, reeds die trooster en nu zien we weer het wezen van een echte trooster: Barnabas zocht n.l. niets voor zichzelf, terwijl hij zich heel gemakkelijk had kunnen laten gelden. Maar hij ging Saulus halen, opdat deze de leraar zou worden. Zelf bleef hij op de achtergrond om als trooster te blijven functioneren. Kijk, dat zijn de echte troosters, die niets voor zichzelf zoeken, maar alles voor de Gemeente, voor de broeders en zusters.

Zo vinden we het ook hier in **Hand. 11:25-26** **“En hij vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië. En het geschiedde, dat zij een vol jaar in de gemeente gastvrij ontvangen werden en een brede schare leerden en dat de discipelen het eerst te Antiochië Christenen genoemd werden”**.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“De Heilige Geest als Trooster”.

In **Hand.11** vinden we nog iets, wat God door een zoon der vertroosting kan doen. We weten, hoe door de profeet Agabus de profetie was gekomen, dat er een grote hongersnood zou komen en dan zien we in **vers 29** *“En de discipelen besloten, dat elk van hen naar draagkracht iets zenden zou tot ondersteuning van de broeders, die in Judea woonden”.*

Dat ambt der vertroosting had een geweldige uitwerking gehad in die Gemeente van Antiochië, want zij hadden geleerd, om zorg te dragen voor elkaar; daarom waren zij direct bereid om hun broeders en zusters bij te staan. Wat gingen zij dan doen? Zij zonden hun gaven aan de oudsten van de Gemeente van Judea door de hand van Barnabas en Saulus. Ja, dat was wijsheid!

Ook daar komen liefde en wijsheid bij te pas, want we kunnen met onze gave aan een broeder of zuster hen ook kwetsen; weet u dat? Maar de hand van hen, die zelf alles gegeven hebben ten dienste van broeders en zusters en daarbij hun leven in dienst stellen van de Heer, die hand is ook bekwaam om de gave door te geven aan hen, die dat nodig hebben, als een vertroosting van de Heer.

Verder lezen we in **Hand. 13** van Barnabas, hoe hij met Paulus uitging, maar ook dan zien we hem op de achtergrond. Het was toch een zeer belangrijke functie.

We weten ook, hoe later het conflict gekomen is tussen Paulus en Barnabas en misschien zult u het nu beter begrijpen waarom. Barnabas wilde n.l. Marcus weer meenemen, die hen eerst verlaten had, maar Paulus wilde dat niet. Toen kwam er verbittering en scheiding (**Hand. 15:35-41**), maar kunt u het nu begrijpen?

Want Paulus was in de eerste plaats de man van strenge rechtvaardigheid; hij was niet voor niets Farizeër uit de Farizeëen geweest en dat is goed. Hij duldde niets wat met het Goddelijk recht in tegenspraak was; Barnabas echter was allereerst de man van Goddelijke vertroosting, maar natuurlijk was Marcus verkeerd geweest. Maar het recht had dus bij Paulus gelijk. Echter naar de Goddelijke vertroosting had Barnabas gelijk, want Marcus moest nu vertroost en geholpen worden.

Dit was een weg alleen van wijsheid en later heeft Paulus dat ook ingezien. Want later is Marcus toch nog een belangrijk instrument van de Heer geworden, die ook door Paulus aanvaard werd. Hier zien we dus, hoe Marcus, die eerst opzij gezet werd, door tussenkomst van Barnabas, als zoon der vertroosting, weer aangenomen werd, al was wat hij gedaan had, niet naar Gods recht.

Zo werd later ook alles weer goed tussen Paulus en Barnabas. Zo moeten we ons hart meer voor onze broeders en zusters openstellen en het ambt der vertroosting altijd willen uitoefenen. Want onder hen kan nood en moeite zijn en eenzaamheid misschien.

Wat heerlijk, als de Heilige Geest onder ons allen zulke zonen en dochters kan vinden, die met geheel hun hart aan de Heer vragen om zulk een gezindheid, zoals Barnabas had, te mogen ontvangen. Barnabas had die niet van zichzelf; het was de gezindheid van Christus, waarmee de Heer Zijn Gemeente wil toebereiden voor Zijn komst.

Die liefde Gods in de Heer Jezus, de Christus der Schriften, die in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, wil in ons werkzaam zijn, opdat we elkaar kunnen bemoedigen en vertroosten, nu de dagen zo boos zijn en de uren zo weinig. Want spoedig komt de Heer, maar we hebben, zolang Hij nog vertoeft te komen, te volharden tot het einde, omdat we misschien nog bijzondere verdrukkingen en beproevingen te doorstaan krijgen en we de hoop zullen vasthouden en grijpen, totdat de Heer Jezus komt.

Maranatha!
Amen.